

Het nieuwe clubhuis ingewijd

Terwijl onze vereniging nog nagenoot van het schitterende kampioenschap dat ons 1e elftal zojuist had behaald, stond er alweer een nieuw hoogtepunt voor de deur. In de zomer van 1970 werd het nieuwe clubhuis en de nieuwe kleedkamer van onze vereniging officieel geopend. Dat gebeurde door de heer Crommeling die inmiddels burgemeester was geworden van onze gemeente.

Opening nieuwe klubbuis door burgemeester Crommeling
Schaar aangeboden door Erik Companje en Atus Latuperrissa.

Met en door volharding

Zo is het dan binnen enkele dagen 15 augustus 1970, de dag van de feestelijke opening van ons fraaie clubhuis, de moderne kleedaccommodatie, centrale verwarming en warme douches inclusief, een royale bergruimte en straks nog uitgebreid met een sauna.

Wanneer de nieuwe terreinaccommodatie in ruil voor de door ons zelf aangelegde terreinen in gebruik kan worden genomen is op het moment, dat ik dit feestartikel schrijf nog niet precies vast te stellen.

Gezien echter de toestand van het in het afgelopen seizoen bespeelbare terrein, daartoe vrijwillig beschikbaar gesteld door het bestuur van de HAVO/MAVO, de Koningin Julianaschool, kan dit niet te lang op zich doen wachten. Voor S.V.V.N., de ons zo na aan het hart liggende club „VOLHARDING" is na de zeer donkere dagen van drie jaar geleden de zon doorgebroken.

Erkentelijk zijn wij voor de, na de opheldering van veel misverstanden, uiteindelijke medewerking van het gemeentebestuur ondervonden, al leven bij ons wat de terreinaccommodatie betreft nog wel enige, o.i. redelijke wensen.

Dankbaar voor de twee jaar geleden verkregen overeenstemming met het reeds aangeduide schoobestuur. Vooral zijn wij trots op onze werkers, de bouwers.

Wat die hebben gepresteerd is aan de Ericaweg te zien. 't Is niet met woorden te beschrijven. Hulde en nog eens hulde., sportvrienden.

Ook jullie kunnen als Nijverdalse kampioenen in dit opzicht aangemerkt worden.

Blijf dit, door je voor onderhoud e.d. ook in de toekomst in te zetten.

Maar ja, het bouwen vraagt materialen en hoe kom je aan de beschikbare gelden daarvoor?

Kort opgesomd zat dat zo:

De gemeente kwam over de brug met een vergoeding voor ons houten kleedgebouw en stelde enig materiaal beschikbaar. Vele leden schonken pecunia of gaven een renteloze lening. Onze Jan, de penningmeester, had wat bespaard, een andere Jan beschikte nog over een oud fonds, Gedeputeerde Staten kwam over de brug met een subsidie en de Nederlandse Sportfederatie bleef met een toezegging uit de totopot niet achter.

Enige leveranciers schonken materialen of leverden tegen gereduceerde prijs en dan

Onze inkopers, Henny en Geert, wisten van wanten.

Bij de officiële opening kom ik op een en ander nog wel terug. Tussen haakjes, alle uitgaven zijn nog niet gedekt. Zaterdag 15 augustus, is het feest aan de Ericaweg, voor Noetsle en omgeving, voor Volharding, voor allen, die op enigerlei wijze onze medewerkers zijn, ja voor alle sportvrienden, die met ons kunnen en willen constateren, wat door prettige samenwerking een goede geest en veel doorzettingsvermogen tot stand kan worden gebracht. Dit wensen wij oprecht alle zusterorganisaties toe, de voetbalverenigingen in het bijzonder.

Joh. Dekker, voorzitter

In dit nieuwe onderkomen werd op 4 september de eerste officiële bestuursvergadering gehouden. Het bestuur besloot vanaf dat moment elke dinsdagavond te gaan vergaderen. Hieruit valt wel op te maken dat er op verenigingsniveau nog heel wat te regelen viel en dat men nog lang niet tevreden was met de situatie zoals die nu was.

Toch kunnen we niet anders dan constateren dat het bestuur destijds onder enorme inspanningen zeer succesvolle prestaties heeft geleverd. Een nieuw clubhuis, gezonde financiën, sportieve successen... Petje af daarvoor!

Met het opleveren van ons clubhuis keerde de bouwkundige rust voorlopig nog niet terug aan de

Erikaweg. Naast ons sportpark moest immers nog een nieuwe middelbare school verrijzen, het huidige Reggesteyn.

En ook onze vereniging zat ook niet stil. Regeren is vooruit kijken. Vele aanpassingen zouden nog volgen voor ons sportpark. Het bleef dus een dynamische periode voor de alle betrokkenen.

De eerste aanpassing was het plaatsen van stalen netten voor de ruiten van het clubhuis. Dit uit angst voor afzwaaiende ballen vanaf de sportvelden. Zuinig zijn op iets moois, zal de achterliggende gedachte zijn geweest.

Bestuurlijke kwesties.

Onze vereniging had aan het begin van de jaren '70 de wind mee. Zo konden we ongeveer 450 leden noteren, een duidelijke groei dus.

Ook bestuurlijk werd er steeds professioneler opgetreden. Op initiatief van **Hennie Greevink** werd structureel genotuleerd bij vergaderingen. Ook onderwerpen die wel waren besproken, maar niet afgehandeld, kwamen op papier. Zo kon men hier bij de desbetreffende persoon op terug komen.

Diezelfde Hennie Greevink kreeg het met de nodige hulp voor elkaar dat de kantine en de kleedkamers elke maandag en vrijdag door een groot aantal dames schoongemaakt werd. Anno 2019 zitten er natuurlijk ook heren in de schoonmaakcommissie, maar zover was de emancipatie in 1970 helaas nog niet gevorderd.

Tegelijkertijd werd er een onderhoudscommissie voor het clubhuis in het leven groepen. Een groepje leden die waar nodig snel zaken kon aanpakken die gedaan moesten worden. Denk aan kleine reparaties.

Uitbreiding en verbetering van het sportpark.

De realisatie van het nieuwe clubhuis, de kleedkamer en de velden, dat alles kostte natuurlijk veel geld. De gemeente het N.S.F leverden flinke bijdragen, maar als vereniging moesten we natuurlijk ook zelf diep in de buidel tasten.

Dat gebeurde soms op creatieve wijze. Zo organiseerde **Pe Metscher** verschillende acties, waaronder uiteraard een verloting, om de financiële situatie te ondersteunen. De man zou later nog veel voor de vereniging betekenen.

Een andere betrokkenen was de heer **Baars**. Hij was het die de N.S.F. achter de broek aan zat toen een deel van de door hen toegezegde subsidie uitbleef. Dat was hem wel toevertrouwd. Het resterende bedrag werd spoedig overgemaakt.

Nog een ambitieus plan was het aanleggen van een lichtinstallatie rondom het hoofdveld. **G. Post** liet hiervoor een berekening maken door iemand van het Gemeentelijk Energiebedrijf. De aanschaf van een lichtinstallatie zou neerkomen op een kostenpost van fl.4.000,-. Indien we dit als vereniging zouden willen, dan zou er tenminste fl.2.000,- extern geld aangetrokken moeten

worden. Of door subsidies, of door het geld bij elkaar te sprokkelen via diverse acties.

Ondertussen leefde bij de gemeente Hellendoorn het idee om fl.18.900,- uit te trekken voor voorzieningen bij de sportvelden aan de Ericaweg. Hiervoor wilde de gemeente een heg laten aanleggen langs de hele afrastering van het complex. Binnen SVVN vond men dit weggegooid geld. Besloten werd de raadsvergadering af te wachten.

De heren **Post en Metscher** waren niet alleen financieel actief, maar dachten ook na over de planologische van het sportpark. In de oorspronkelijke opzet was sprake van één groot speelveld en één kleiner trainingsveld. De heer **Metscher** wendde zijn invloed aan om dit te veranderen in de aanleg van twee speelvelden.

Natuurlijk vinden we in de notulen ook berichten terug die typerend zijn voor een dorpsvereniging. Zo kreeg SVVN een boete van **één gulden** van de T.V.B. voor het niet invullen van de verenigingsnaam op een wedstrijdformulier.

En mevrouw Annie Dekker, de echtgenote van de voorzitter, zei toe dat ze de voetbalshirtjes van de pupillen zou gaan maken. Dat moet toch een flinke klus zijn geweest. Menig 50'er en 60'er zal dankzij mevrouw Dekker in zijn jeugd jaren in een dergelijk shirt rondgelopen hebben.

Sportieve ontwikkelingen.

Onze succesvolle selectie die afgelopen seizoen kampioen was geworden, kreeg een nieuwe trainer voor de neus. Dat werd de heer **Van de Bend**. Hij kwam van Go Ahead Kampen waar hij zijn aflopende contract niet had verlengd.

Contractonderhandelingen gingen destijds kennelijk in een sfeer van vertrouwen. Tegenwoordig zijn het complete arbeidscontracten met clausules en voorwaarden. Destijds ging dat anders. **Van de Bend** kwam tijdens een bestuursvergadering binnen lopen tekende **drie blanco contractformulieren**. Het bestuur van SVVN zou die later conform de gemaakte afspraken invullen.

Nieuw was dit seizoen was dat er gewerkt werd met een **spelersraad**. Deze zou bestaan uit de aanvoerder en twee spelers die gekozen door

werden door de selectie. Dit om de constante spanningen die onvermijdelijk samenhangen met selectiesport zo veel mogelijk op te vangen.

Niet helemaal nieuw, maar wel als trend in opkomst is het verschijnsel '**massage**' voor geblesseerde spelers. Verzoeken in deze richting werden slechts zeer selectief gehonoreerd. Kennelijk was nog lang niet iedereen overtuigd van het nut van dit soort praktijken.

Als we kijken naar de eindstanden van het seizoen 1970 – 1971, dan valt vooral het succes van de jeugd op. De jaren '70 zouden successen brengen, en de aankondiging daarvan is in de eindstanden zichtbaar.

Mooi om te vermelden is bovendien dat **Henk Bergboer en Jaap Ravenshorst** een uitnodiging kregen van de Twentse A-jeugdselectie ontvingen. Later zouden er nog meer van dit soort uitnodigingen volgen.

SVVN1 4^e

SVVN2 3^e

SVVN3 6^e

SVVN4 5^e

SVVN5 7^e

SVVN A1 Kampioen

SVVN B1 11^e

SVVN C1 5^e

SVVN C2 Kampioen

SVVN D1 Kampioen

A pupillen al heten ze officieel E1 kampioen

	Team	Wed	W	G	V	Pnt	v	t	min
1	Flevo Boys	20	13	4	3	30	43	24	
2	Vroomshoopse Boys	20	13	4	3	30	31	15	
3	DETO	20	9	5	6	23	38	25	
4	SVVN	20	9	4	7	22	25	30	
5	Voorwaarts V	20	9	3	8	21	40	27	
6	HHC	20	7	5	8	19	24	27	
7	SVI	20	4	9	7	17	28	32	
8	Oranje Nassau A	20	3	11	6	17	26	31	
9	DOS '37	20	4	8	8	16	23	27	
10	Den Ham	20	4	7	9	15	29	38	
11	BCSV	20	3	4	13	10	25	56	

S.V.V.N. A1Kampioen 1969-1970.

Achter vlnr: Gerrit Boeve, Wim Tijhof, Henk Grondhuis, Bennie Juurlink, Bert Hueske
Evert Hiddink, Wim Plom, Gerrit Keizer en Henk Bergboer.

Midden: Leo Scheppink en Johan Boode voor: Jaap Ravenshorst en Hans Schotman